

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(ב) ר"ש ד"ה שלש עדות וכו' ומשום הכי עשה בית הפרס מלח מעשה: (ג) ר"ה לרבות וכו' והסיר לכן דעה גבי קדשים: (ד) ר"ה ל קרבן וכו' מילתא היא הפסד והפסד מה הא ר"ש דס"ל קדשי נדק וכו' חיקרו דס"ל לר"י עשה במתנה דאיקרו קרבן מ"ל והד"ה:

רבינו גרשום

[illegible]

הכל ממירין פרק ראשון תמורה

שדה שהיה זה הקבר ושדה לכאן
עזה לחרוש שדותיהן מורח ומערב
במזרח ואותה שבמערב ואם צפון
מזרח אותו של צפון ואותו של דרום

שֶׁלֹשׁ שְׁדוֹת וְשְׁתֵּי מַעֲנֵה
מֵאֵה אֲמֵה [א] כְּדֹת
עוֹשֶׂה בֵּית הַפֶּרֶס כִּי
וְאֵין תְּרוּמָה אַחֵר תִּרְוֶה
ר"ע הֵיא דְרַחֲנָן הַשְּׁחוֹרָה
רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר תְּרוּמַת
אוֹמֵר אֵין תְּרוּמַת שְׁנֵי
אוֹמְרִים אִם תִּרְם הָרִאשִׁי
הַשְּׁנִי תְּרוּמָה וְאִם לֹא
הַשְּׁנִי תְּרוּמָה: וְאֵין תִּמְעָר
מֵאֵי טַעֲמָא אֲמַר קְרָא
תְּמוּרָתוֹ: וְאֵין הוֹלֵד עוֹשֶׂה
הוּא הוּא [ב] וְלֹא וְלֹד:
עוֹשֶׂה תְּמוּרָה: דֹּאמַר
הוֹלֵד וְרַבֵּן [ג] לְרִבּוֹת אֵין
הַעוֹפּוֹת [ד] וְהַמִּנְחוֹת אֵין
נֶאֱמַר אֲלֵא בְרַמָּה [ה]
עוֹשֶׂין תְּמוּרָה שְׁנֵאמַר
[ו] יַחֲדִי עוֹשֶׂה תְּמוּרָה

עוֹשִׂין תְּמוּרָה ^הקִדְשֵׁי
תְּמוּרָה אָמַר ר"ש ^ו
וְלִמָּה יָצָא ^ז לִזְמַר לָךְ
יָצָאוּ קִרְבָּנוֹת צָבֹר וּמִה
יָצָאוּ קִרְבָּנוֹת בֶּרֶק הַבִּי
קִדְשֵׁי בֶרֶק הַבִּי עוֹשִׂין
שׁוֹקְרָאוֹ קִרְבֵּן יָצָאוּ
נִקְרָאוּ קִרְבֵּן וְלֹא ^חוְהָ
אֲנִי אֶפִּילֹו קִדְשֵׁי בֶרֶק
כְּעִנְיָן שְׁנֵאמַר ^יוֹנִקֵּר
יֵאֵל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד חִיבִין
וְכָל שְׂאִינֹו בֹא לִפְתָּח
עָלִיו מִשּׁוֹם שְׁחוּטֵי
אָמַר רַבִּי חֲנִינָא לֹא קִי
לִר"ש אִיקְרֵי קִרְבֵּן
וְהַכְּתִיב וְנִקְרַב אֶת
קִרְבֵּן לֹה' לֹא אִיקְרֵי
לֶרֶע וְלֹא יִמְרְנוּ לְמָה
לֹא יִחְלִיפוּ וְלֹא יִמְרֵי
שְׁנֵאמַר לֹא יִחְלִיפוּ
קִרְבֵּן יְחִיד ^א קִרְבֵּן
בֶּרֶק הַבִּי ^ב תְּמוּרָה
ר"ש ^גוְהָרִי מִשְׁשֶׁר

מִן לִמֹּר לָךְ מֵעַשֵׂר
הֵיטָא שְׂאִינוּ יֵצֵא בִשְׁוֹפּוֹת
אִינוּ
מֵהָא מִלְתָּא לְהֵאץ קִרְנָא לִדְרֵשָׁא אִלּוּ
אִי קִרְנָא לִמֹּר אִי דְרֵשִׁין לְהֵאץ קִרְנָא
אִי מִלְתָּא הִיא: (א) קִדְשִׁי בְּדָק בְּנִימֵי.
תַּמְעַט לְהוּ אִילוּ מֵהִיקָא דְמַעֲשֵׂר
יֵבֶן קִמְחָא: ה"פ מִדֵּי לֹא יִבְקֵר כִּוְרֵי
מִתְחִין לִכְאֵס פְּלוּגָא אֲלֵא כֹּהֵל ר' שִׁמְעוֹן
עֲמֵת הֵלֵךְ לִכְאֵס לְחִמְרָא דִּירָשׁ
אֲמַר. הִיא קִרָּא גִבִּי מַעֲשֵׂר וְהֵלֵא כִּוְרֵי
שִׁמְעוֹן וְהֵאץ בְּרִיתָא כֹּהֵל רַבִּי שְׁמַעְיָא
יִשְׁנָא קִמְחָא הָא וְדִילֵי כֹהֵל ר' שִׁמְעוֹן
וְיֵשׁ אֶל כִּוְרֵי הַקִּדְשִׁים בְּקִדְמָא ר' שִׁמְעוֹן
יִשְׁנָא קִמְחָא הֵשֵׁת מֵאִר ר' וְהֵאץ ר' שְׁמַעְיָא
דְמִתְרֵי קִדְשִׁי וְהֵאץ בְּהִית אֵין עוֹשִׂין מִדְּוִה
וְיֵשׁ שְׁמַעְיָא וְקִמְחָא רִשְׁתִּי בְּכֹלֵי דִירָשׁ דְּמִתְרֵי
וְהֵאץ וְהֵבִית כִּוְרֵי. דְּהֵבֵל בְּמַשְׁעֵי עוֹשִׂין מִדְּוִה וְהֵאץ
בְּכֹן אֵין כִּוְרֵי: אֲמַר ר' שְׁמַעְיָא וְהֵאץ מַעֲשֵׂר

קבר ושדה לכאן
שדותיהם ממזרח למערב עושה
שדה שנמערב ואם נפון

ת"י ויכמה מלא מענה
א⁶ התורש את הקבר
א מענה מאה אמה:
זה כו': מתניתין מני
ין שתרמו זה אחר זה
ש שנים תרומה ר"ע
ס תרומה י'חכמים
ין כשיעור אין תרומת
תרם כשיעור תרומת
יה עושה תמורה כו':
ותמורתו ולא תמורת
ת: תמורה: דאמר קרא
'י' יתורה אומר הולד
רא יהיה לרבות את
זוג כמזיד ו': מתני'
עושין תמורה שלא
עצבו והשותפין אין
לא יחליפנו ולא ימז
אין הצבור והשותפין
ברק מעשר אין עושין
מה מעשר בכלל זה
מה מעשר קרבן יחזי
מעשר¹⁰ קרבן מזבח
גמ' ת"י יכול יהו
תמורה ת"ל יקרבן מי
ש בך הבית שלא
אי י' יקרבן שומע
הבית שנקרא קרבן
ת קרבן ה' וגו' ת"ל
הביאו כל הבא אל
ליו משום שחזי חזין
הול מועד אין חייבין
אלמא איקור קרבן
א הא ר"ש הא רבנן
לא איקרי קרבן ולא
ה' קרבן ה' יקרא
לא יקבר בין טוב
זמר והלא כבר נאמר
הו טוב ברע וגו' לפי
א ימיר אוחו משמע
ר וקרבן מזבח וקרבן
לא יקבר אמר
לל היה ולמצי

קרבן יחיד וקרבת
= קרבן יחיד
יחיד דקמתי [עו] קרבת על
הכס משמע אפילו קרבת גד
ומזון בעלי מומין ואינו ראוי
למה ולא מקרבן: **קרבת לה**
לא גרבינן כה רבי בא ר' אלעאי
ודקמתי קדשי בד"ה האין
רבנן: **קרבת לה** גרבינן לא
נאמר לא יחלוטנו וגו' [שם]
היא דלית ליה קדשי
אל דקמתי תלמוד לומר לו
שמעון: [ורבנא שמוכחה.]

2.

קידא א מיי מיי
עוממת מת הליא:
קידא ב מיי מיי
תרומת הליא:
קב ג מיי מיי
ממורה הליא:
קבא ד מיי שט הליא
והלכה י:
קבב ה מיי שט הליא ופיו
מלה בערך הלכה:
קבג ו מיי מיי
ממורה הליא:

תורה אור השלם

1. לא יתקעו ולא יתבטחו
אחד סוב כרע וארע טעב
ואם תמזי מרע
במקדשה יתקע ויהא
מערותה דקדש:
דקדש דל
2. ואם תאשף אשף וקסרי
מקדש קרבן ליל כל אשף
יתן מקדש ליל יהיה פסע:
דקדש דל
3. לא תחלל ארע מקדש
לא תבטא להקדש קרבן
ליל לפני משהן דם השבוע
אשף תאשף וקסרי
ונכרת נאשף ונאשף מקדש
דקדש דל
4. תבטח את קרבן ליל אשף
אשף קרבן ליל אשף
אנשיה: אקדשה טעבנה וקדש
לכפר על נפשיתו
לפני ה' מבורר אל
5. לא יבטח קרבן סוב ליל
אשף ימירט ויהא תמכור
מירט יהיה ויהא תמכור
יהיה קרבן אל יבטא:
דקדש דל

הגהות דגר"א

[א] גמ' דמתניא. ז"ל דמתקן:
[ב] רש"י דיה לרעות. ז
ליג: [ג] תוס' דיה ר"פ.
לך נראה טו. וז"ה נמתני
דחזונוס להדיא רק שנתלפו
התנאים וכ"כ שם הר"ש
ומתוך קושיית תוס':

שיטה מקובצת

[illegible]

היה חולין וחציה תרומה לפי
צמרו אבל הכא שנתנו רשות
בזמן אמרי אי תרם כשיצור אין
שהפין במס' [קדושין] דהא
הי תרי תרומה:

נאות. פירש"י אותה שדה שהיה בה
שדה לכאן אם דרך הנקעה לחרוש
בית הפרס אותה שדה שנמזרת ואותה
חרוש חורשין עושין בית הפרס אותה

שדה של כפון הדורס ל' רש"י חה
העטם יחלחל לרנן אלכ מה פסירי
לרבי אליעזר לא נהירא דפירי של
ארבע שדות קטני בית הפרס של
זון בית הפרס והעפר לא מטמאין
ומאי טעמא הוא זה אמר חרשו
מומחה למערב למת יעמאל כפון
הדורס ולא חרשו מנפון לדורס לא
יעמאל מומחה ומעבר לכן נראה לפרש
רבי אליעזר אומר בית הפרס עושה
בית הפרס לעולם מה שנחמד מביט
הפרס לזה אמר שאלו עשאהו
בית הפרס וכן חס חרש מאחזה
שדה שניה לשלישית וכן משלישית
לרביעית וכן לעולם כולו עושין ו'
הא זה בית הפרס נא: **מתני'** ר"ע
אמר ר' יוחנן השוחטין שתרבו זה אחד
זה ר' א"עזר אומר תרומת שניהם
תרומה. דמיון דשניהם של חס חלק
זו והא דממעטין מאחם ולא שותפין
היינו לענין חלק מרוממן אינו מרומם
אלל מקצת מרוממו של זה ומקצתו
של זה אינו מרומם: **רבי** עקיבא
אמר ר' יוחנן תרומת שניהם תרומה.
פירי' ואפילו של ראשון דמיון דמור
השני ומרס גלי דעתיה דלא יחלחל ליה

בתרומה של ראשון והוא ליה חורש
שלא מדעת וכן שני וגו' לשון רש"י
וא"נ נהירא דאין ו' כמו ולא תמורה
אחר תמורה והאם תמורה תמורה
השני אינו תמורה ו' לבך נראה
לפרש כמו כן הלא הראשון תרומה ולא
השני וקשה לדברק ג' [מ"ג] דמסכת
תרומות ו'א מן שופטן שצמרו ו'
אומר תרומת שנים תרומה וחק"א
אם תרם הראשון כשעור כ"י וא"כ
קשיא דר"ע אדרבי עקיבא יט' ו'נראה
לר"י לתפסחין מיייר כשנתן רשות
אלו לזה לזה ומשום הלא תרומת
הראשון תרומה לר"ע שהרי מדעת
חבירו תרם ואשכח ו'א כלום דנתן
לחבירו רשות לתרומה וצריכא ורבי
אליעזר סבר דתרומת שנים תרומה
דגלי אדעתיה דכל חד ש' (נח) ויחא
ליה בתרומת חבירו אבל האם בשלא
נתן רשות אל זה לתרומה הלכך
חזק אדעתיה דתפסחיה תרם חלקו
לפיכך תרומת שנים תרומה מהלך:

ח. ודבר שבא בחובה ודבר
בן מזבח ודבר שבא בחובה
ודבר

קרבן הוא חייב כרת בזמן וזמני חייב
כ"ו. וזמית דלמרי או כן משום דמזיב
לחלה מועד מימ' קרבן איקרו: לר"ש.
לא איקרי. דההוא הו' משמע קרבן
לר"ש איקרו קרבן: לרבי לא איקרו
עושין תמורה לאו תמורה נפקא אלא
שנאזא מאי רבי ומאי ר"ש דסניא לא
סניא דמשמע כל הקדשים ענדי תמורה
י"ה איקרו קרבן ורבי שמעון קא
יבקר וגו' כלומר להכי הדר כמי
מפרשא לקמן [ע"כ] למעוטי מאי:
ודבר

עקבא וכן מסמע בירושלמי דלר"ע תרומת כל אחד חסרי' והתם שלא נתן רשות זה לזה לכך כל אחד תרם רמיון' התרם שניהם גלו דעתייהו שבטלו רשות ולר"ע כו' ואלא בשביל חטיו תרם [אבל] קשה דרשא [וראם ולא כדאוקימנא ואמר [רבינו הראי רשא] למעשה [אבל לה]